

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 15. Saxo-Vinariensis Dux cum indignatione excedens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI. mentum exponendi, ac circumferendi
A. C. 1561. ritum clarius exhiberentur, eo quod dua-
 rum specierum divisio, quæ ibidem
 fieret, cum institutione Christi non con-
 veniret: insuper etiam quæstiones de
 Missa, aliisque ejusmodi institutioni-
 bus dilucidarentur.

Præterea Electores etiam confessio-
 nis Saxonicarum Ecclesiarum, ac Fran-
 cofordiensis Conventus mentionem in
 proemio fieri volebant, sed cum rursus
 Joannes Fridericus Saxo, & alii Smal-
 caldicos potius articulos repetendos
 censerent, nihil ex iis præfationi inser-
 tum est: porro præfationem a Cracovio,
 & Ehemio Septemvirorum consiliariis
 scriptis mandatam, & coram Principi-
 bus lectam plerique probarunt; alii econ-
 tra ei subscribere recusarunt.

Horum pertinacia suffulciebatur ab
 illis, qui errores, sectasque cum Dei
 Verbo, & Augustana Confessione pu-
 gnantes fovebant, hinc tacite Palatinum
 Electorem fugillabant, eo quod Tilema-
 num Hashulium, qui Lutheri senten-
 tiam circa Cœnam propugnabat, nuper
 Heidelbergam dimisisset.

§. XV.

*Saxo-Vinariensis Dux cum indigna-
 tione excedens.*

Fri-

Fridericus Saxo-Vinariensis, qui ad Sæcul XVI.
A.C. 1561.
 Patris sui exemplum semper Lutheri sectam in sua integritate profitebatur, iniquo ferebat animo, in præfatione falso jactari, quod nullæ sint in Germaniæ Ecclesiis discordiæ: quapropter palam profitebatur, quod ejusmodi mendacio turpiter hominibus imponatur, cum omnium auribus, & oculis pateat, quod illorum Ministri tam in suis libris, quam sermonibus inter se singulis ferme diebus, tam acriter digladiantur, ut vel furdos, vel cæcos esse oporteret illos, qui in eorum opinionibus, necnon in præcipuis doctrinæ, ac fidei suæ articulis diversitatem non animadverterent, inde vero Pontificiis non modo eos calumniandi, sed etiam de manifesto mendacio convincendi ansa præbeatur: Itaque non illam confessionem, quæ ante triginta annos fuit edita, atque in pluribus locis immutata, retineri petiit, sed potius illam, quæ ante novem, aut decem annos fuit typis vulgata: insuper Smalcaldicos articulos declarationis loco præfationi inseri postulabat: cum vero nihil impetrare posset, tam impotenti exinde ira in eos, qui ei resistebant, excanduit, ut idem, quamvis Palatini Filiam sibi desponsasset, posthabita omni erga Generum suum reverentia illum publice Sacramentarium, Calvinistam,
 &

Sæcul. XVI
A.C. 1561.

& Confessionis Augustanæ desertorem appellitaret, qua tamen injuria majorum Lutheri aſſeclis irrogari haud poterat: porro poſtea Dux Naumburgo diſcedens ad ſuas ditones profectus eſt.

§. XVI.

Congregatorum ſententia circa Concilium.

Thuan. l. 28.
Pallav. i. c.
Spond. n. 3.

Cum Congregati de Synodo inter ſe deliberarent, rurfus ingens erat opinionum varietas; quippe alii illam omnino recuſandam cenſebant, aliis vero placebat, Legatos a ſingulis Ordinibus eo decernendos, per quos ad fidei ſuæ rationem in libero, ac Chriſtiano Concilio reddendam ſeſe offerrent, ſimulque gravem contra Papam, Curiamque Romanam accuſationem inſtituerent, atque pro more ſuo contra Judices ſuſpectos reclamarent, ac inſuper adverſus illos exciperent, necnon de inverſo juris ordine, ac loci incommoditate ſuas proponerent querelas; cum id non parum conferret ad diſſipandam invidiam contra Proteſtantes vel ideo conceptam, quod Synodi legitimæ auctoritatem eludere machinarentur, exinde enim, inquiebant ipſi, perſpicient omnes, quod non penes nos, ſed penes hoſtium noſtrorum ambitionem ſteterit, quo minus